

Der er ved Ydelse af Understøttelse til Korttidsarbejdere saa mange Forhold at tage i Betragtning — Kontrollen med Arbejde paa nedsat Dagtid, Søn- og Helligdages Medregning i Karenstid og Understøttelsesperioden, Arbejdsindtægten for de Dage, i hvilke der arbejdes —, saa Nævnet har anset det rettest, fremfor at fastsætte bestemte Regler herom, at give Indenrigsministeriet Frihed til at afpasse disse Regler efter Forholdene i de enkelte Fag og Forholdene paa det paagældende Tidspunkt.

Dog har man ment, at saadan særlig Regulering ikke skulde være fornøden, hvor Medlemmets Arbejdstid er nedsat med Halvdelen, og hans Ledighedsperiode er en sammenhængende Periode af mindst en Uges Varighed. Naar Arbejdstiden er er nedsat til det halve af normal Arbejdstid, vil der nemlig formentlig ikke være Tvivl om, at Medlemmerne bør have Understøttelse for de ledige Dage. Naar Ledighedsperioden udgør et sammenhængende Tidsrum af mindst en Uge, kan Spørgsmaalet om Karenstiden ikke volde Vanskelighed; og Medlemmerne vil dernæst meget vel være i Stand til at søge og i mange Tilfælde ogsaa at skaffe sig Arbejde i Ledighedsperioden, saa at det for saa vidt ikke kan være betænkeligt at anerkende ham som arbejdsløs. Medlemmet maa selvfølgelig da i Ledighedsperioden anmeldes som arbejdsløs til vedkommende kommunale Arbejdsanvisningskontor.

Iøvrigt bemærkes, at det ikke som Betingelse for at yde Understøttelse til Korttidsarbejdere bør kræves, at deres Understøttelse er nedsat med mere end en Trediedel, thi dette vil, naar Nedsættelsen sker paa Arbejdsdagens Antal, betyde, at der kun kan ydes Understøttelse, naar Arbejdstiden er nedsat til Halvdelen af normal Arbejdstid, og et saa strængt Krav vil gøre Arbejdet paa en ikke med fulde 50 pCt. nedsat Tid til en saa byrdefuld Ordning for Arbejderne, [at den maa forventes at ville møde Modstand hos disse.

Til § 19.

2. Stykke næstsidste Linie: Efter „Alder“ indskydes: „Bestemmelsen om Ventetiden kommer dog ikke til Anvendelse, saafremt Forholdet angaar unge Arbejdere, der i Medfør af nærværende Lovs § 12, 4. Stykke allerede er nydende Medlemmer med opnaaet Understøttelsesret.“

Til § 20.

2. Stykke udgaar.*)

I næstsidste Stykkes anden Linie indskydes efter Ordene „at der“ et „derefter“.**)

I sidste Stykke trediesidste Linie sættes Punktum efter „Organisationer“, og sidste Punktum affattes saaledes: „Samtidig forelægger Direktøren Arbejdsnævnets Afdeling b. til Udtalelse sin Anskuelse om, hvilke Medlemmer der under Hensyntagen til de foreliggende Forhold og de paagældendes Kvalifikationer omfattes af den kollektive Vægring og paaser efter Modtagelse af Nævnets Erklæring, at der ikke udbetales Understøttelse til dem, om hvem det maa siges at gælde.“

Bemærkninger: Til Stykke 2: Den foreslaaede Bestemmelse er i Modstrid med, hvad der har været gældende i Praksis i al tidligere Arbejdsløshedsforsikring over hele Verden, saavel offentlig som privat.

Arbejdsløshedsforsikring, ligesom al anden social Forsikring, har til Formaal at opretholde visse rimelige Livsvilkaar for Arbejderne under Livets forskellige Hændelser (Sygdom, Ulykkestilfælde, Arbejdsløshed o. l.), men den foreslaaede Bestemmelse vil virke til at sænke Arbejdernes Leveniveau paa et for alle fælles Mindstemaal, ikke naar de er arbejdsløse, men naar de arbejder. Dens Tendens rækker saaledes langt ud over det at sikre Arbejdsløshedsforsikringen mod Misbrug fra Arbejderne. Men den betyder, at der gives Arbejdsgiverne fri Adgang til Misbrug af Forsikringen i et næsten ubegrænset Løntryks Tjeneste. Dette ses ikke at kunne forenes med social Forsikrings ovennævnte Formaal.

Forholdet er nemlig det, at hvor Minimallønprincippet er gennemført i dets Renhed, oppebæres Minimallønnen kun af de mindst duelige og yngste Arbejdere, idet det er overenskomstmæssigt fastslaet, at de mere kvalificerede Arbejdere har Krav paa en Løn, fastsat efter Forhandling med vedkommende Arbejdsgiver under Hensyn til den enkelte Arbejders Kvalifikationer.

*) Det bemærkes, at i det Forslag, som var forelagt til Erklæring, stod der i § 20, 2. Stykke, 4—5 Linie: „ikke ligger under den overenskomstmæssig fastsatte Minimalløn i Faget (Branchen)“, hvilket Udtryk nu er erstattet med Ordene: „ikke ligger under den Mindsteløn, som i vedkommende Fag (Branche) ydes for normalt Arbejde i paagældende Virksomhed (Egn)“.

***) Dette Ændringsforslag er imødekommet.